

Досить багато країн переживають економічні кризи і це негативно впливає на господарську діяльність та функціонування всіх сфер діяльності в цілому.

Отже, необхідно намагатися створити сприятливий інвестиційний клімат в державах, а тому, насамперед, це повинно виявлятися у знанні, розумінні основ, особливостей міжнародних інвестицій та правильному впровадженні заходів, які б змогли відновити, вдосконалити процес міжнародних інвестиційних операцій в усіх країнах світу та вирішити всі проблеми в даній сфері суспільного життя.

Література

1. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18 вересня 1991 р. № 1560-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 47. – Ст. 646.

2. Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності: підруч. / ред. О. А. Кириченко. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2008. – 518 с.

3. Управління зовнішньоекономічною діяльністю: навч. посіб. – 2-ге вид., випр. і доп. / за заг. ред. А. І. Кредісова. – К.: ВІРА-Р, 2002 – 552 с.

УДК 347.132.44(043.2)

Войновська А. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ,
Науковий керівник: Беззубов Д. О., д.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДЕЛІКТОЛОГІЇ

Господарська деліктологія – це протиправна дія або бездіяльність суб'єкта господарських відносин, яка не відповідає вимогам норм господарського права, не узгоджується з юридичними обов'язками зазначеного суб'єкта, порушує суб'єктивні права іншого учасника відносин або третіх осіб.

Учасники господарських відносин несуть господарсько-правову відповідальність за правопорушення у сфері господарювання шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій на підставах і в порядку, визначених Господарським кодексом України, іншими законами та договором, якщо не доведе що ним були прийняті всі можливі заходи для того, щоб не допустити господарське правопорушення. Склад господарської деліктології включає в себе такі обов'язкові елементи: протиправну поведінку суб'єктів господарювання; наявність шкоди; причинний зв'язок між протиправною поведінкою правопорушника та наслідками; вину правопорушника. Не вважаються надзвичайними та невідворотними обставинами:

- порушення зобов'язань контрагентами правопорушника;
- відсутність на ринку необхідних для виконання зобов'язань товарів;
- відсутність у боржника необхідних засобів.

Суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання – відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться. До виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених Господарським кодексом України.

Кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу. Порушення зобов'язань є підставою для застосування господарських санкцій. Види санкцій за вчинення господарських правопорушень виділяють такі: відшкодування збитків, штрафні санкції, оперативно-господарські санкції, адміністративно-господарські санкції. Господарські правопорушення можна поділяти за видами і систематизувати в окремі групи за певними критеріями. Залежно від юридичної підстави (тобто які юридичні норми порушені) розрізняються договірні та позадоговірні правопорушення.

Застосування господарських санкцій повинно гарантувати захист прав і законних інтересів громадян, організацій та держави, в тому числі відшкодування збитків учасникам господарських відносин, завданих наслідок правопорушення, та забезпечувати правопорядок у сфері господарювання. Господарськими санкціями визнаються заходи впливу на правопорушника у сфері господарювання, в результаті застосування яких для нього настають несприятливі економічні або правові наслідки.

Господарські санкції застосовуються у встановленому законом порядку за ініціативою учасників господарських відносин, а адміністративно-господарські санкції – уповноваженими органами державної влади або органами місцевого самоврядування.

Отже, поняття господарсько-правової відповідальності включає в себе і майнові наслідки застосування санкцій. У свою чергу господарсько-правова санкція становить визначену безпосередньо законом або договором міру (масштаб, величину) відповідальності правопорушника. Це гранична величина майново-примусового впливу на правопорушника, який може застосувати до нього кредитор або відповідний орган (суд, господарський суд). Господарсько-правові санкції у своїй сутності є економічно-юридичними.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV (із змін. та допов.) // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV (із змінами) // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.
3. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України / за заг. ред. Г. Л. Знаменського, В. С. Щербини; кол. авт.: О. А. Беляневич, О. М. Вінник, В. С. Щербина та ін. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 720 с.
4. Господарське право України: підручник / В. М. Гайворонський, В. П. Жушман та ін. – Х.: Право, 2005. – 384 с.

УДК 346:629.75 (043.2)

Дмитришина В. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ АВІАЦІЙНИМ ТРАНСПОРТОМ ЯК ВИД ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В сучасному житті транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва. Він покликаний задовольняти потреби населення та народно-господарського комплексу в перевезеннях.

Сутність економічних відносин, які виникають у процесі здійснення перевезення вантажів, полягає у тому, що вони є продовженням процесу виробництва. Транспорт, як самостійна галузь народного господарства України, не може існувати поза виробництвом, він виконує функцію переміщення результатів останнього – продукції виробничо-технічного призначення та виробів народного споживання. Сьогодні основу функціонування транспортного комплексу України становлять ринкові відносини, найважливішими елементами яких є демонополізація, цивілізована конкуренція, рівність структур усіх форм власності та розширення сфери застосування приватного капіталу.

Перевезення вантажів – один з видів господарської діяльності, яка здійснюється суб'єктами господарювання, спрямована на надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність. Цей вид діяльності може здійснюватися як з метою одержання прибутку, так і без такої мети (наприклад, морські та повітряні судна можуть використовуватися для перевезень у наукових, навчальних цілях або під час несення спеціальної державної служби тощо). У першому випадку перевезення вантажів є різновидом комерційної господарської діяльності, а в другому –